РЕШЕНИЕ (ЕС) 2021/430 НА СЪВЕТА

от 5 март 2021 година

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз по отношение на Декларацията от Киото относно напредъка в предотвратяването на престъпленията, в наказателното правосъдие и върховенството на закона: към изпълнение на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие на 14-ия конгрес на ООН за предотвратяване на престъпленията и наказателно правосъдие, който ще се проведе от 7 до 12 март 2021 г. в Киото, Япония

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 1, член 83, параграф 1 и член 84 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) 14-ият конгрес на Организацията на обединените нации (ООН) за предотвратяване на престъпленията и наказателно правосъдие ще се проведе в Киото, Япония, от 7 до 12 март 2021 г. (наричан по-нататък „конгресът“). Основният резултат от конгреса ще бъде Декларацията от Киото относно напредъка в предотвратяването на престъпленията, в наказателното правосъдие и върховенството на закона: към изпълнение на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие (наричана по-нататък „Декларацията от Киото“). Декларацията от Киото трябва да бъде приета от конгреса.

(2) Декларацията от Киото определя рамката на политиката на ООН за предотвратяване на престъпленията и наказателно правосъдие за следващите пет години. В нея се посочват връзката между развитието, от една страна, и върховенството на закона, и необходимостта от ефективни усилия за борба с корупцията, от друга страна, важността да се постигне напредък по предотвратяването на престъпленията, включително въз основа на доказателства, усъвършенстването на системите за наказателно правосъдие и засилването на международното сътрудничество и техническата помощ за предотвратяване и противодействие на всички форми на престъпност, включително тероризма и нововъзникващите форми на престъпност, като тези, които оказват въздействие върху околната среда.

(3) Съюзът е водещ партньор на Служба на ООН по наркотиците и престъпността (СНПООН) и финансира няколко инициативи за предотвратяване и борба с престъпността, като неотдавнашното стартиране на Платформата за обучение в областта на борбата с тероризма през април 2020 г. В по-широк план оперативното партньорство между Съюза и СНПООН беше консолидирано през годините, включително чрез финансиране на различни проекти.

(4) Съюзът се възползва от своята компетентност, на основание член 82, параграф 1 и член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), за приемане на законодателство в тези области, за да се постигне по-добро изграждане на пространство на свобода, сигурност и правосъдие чрез приемането на директиви 2011/36/ЕС ([1]), 2011/93/ЕС ([2]), 2013/40/ЕС ([3]), 2014/42/ЕС ([4]), (ЕС) 2017/541 ([5]), (ЕС) 2018/1673 ([6]) и (ЕС) 2019/713 ([7]) на Европейския парламент и на Съвета.

([1]) Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета (ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 1).

([2]) Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1).

([3]) Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 г. относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР на Съвета (ОВ L 218, 14.8.2013 г., стр. 8).

([4]) Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 39).

([5]) Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

([6]) Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред (ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 22).

([7]) Директива (ЕС) 2019/713 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за борба с измамите със и подправянето на непарични платежни средства и за замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета (ОВ L 123, 10.5.2019 г., стр. 18).

(5) Следователно член 82, параграф 1 и член 83, параграф 1 от ДФЕС представляват правното основание за по-нататъшни действия, които трябва да бъдат предприети от Съюза и неговите държави членки във връзка с конгреса, като се спазва ангажиментът, поет с Декларацията от Доха, който ще бъде потвърден в Декларацията от Киото, в съответствие с Резолюция 72/192 на Общото събрание на ООН.

(6) Член 218, параграф 9 от ДФЕС представлява процесуалноправното основание за решението на Съвета относно позицията на Съюза във връзка с Декларацията от Киото. Съгласно тази разпоредба Съветът, по предложение на Комисията, трябва да приеме решение за установяване на позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие.

(7) Съюзът и неговите държави членки се стремят да бъдат водещи участници в международната борба с престъпността. Спешната необходимост от справяне с трансграничните престъпления стана още по-очевидна по време на пандемията от COVID-19. Престъпниците и организираните престъпни групи по целия свят се възползваха от пандемията от COVID-19, което доказа първостепенното значение на координацията и сътрудничеството както в областта на превенцията, така и на правосъдието.

(8) Настоящите предизвикателства при предотвратяването на престъпленията и наказателното правосъдие създават рискове за вътрешната сигурност на Съюза, но техният обхват далеч надхвърля границите на Съюза. Позицията, която трябва да бъде приета в Киото, и резултатът от нея ще представляват уникална възможност за Съюза и неговите държави членки да засилят своите политики, така че да си сътрудничат по-добре на международно равнище, което ще доведе до напредък по Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие.

(9) Целесъобразно е да се установи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комисията за предотвратяване на престъпленията и наказателно правосъдие на ООН, Икономическия и социален съвет на ООН (ECOSOC) и Общото събрание на ООН по отношение на Декларацията от Киото, тъй като Декларацията от Киото ще окаже влияние върху новата глобална програма на СНПООН и може да окаже съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, а именно предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество.

(10) Декларацията от Киото ще укрепи съществуващата международна правна уредба и ще послужи като основа за по-нататъшни действия на равнището на Съюза в няколко области на престъпността. Поради това е целесъобразно да бъде одобрено приемането на Декларацията от Киото на конгреса.

(11) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към ДФЕС, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(12) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(13) Позицията на Съюза трябва да бъде изразена от неговите държави членки, които участват в конгреса, като действат съвместно. В съответствие със задължението за лоялно сътрудничество държавите — членки на Съюза трябва да защитават посочената позиция по време на различните етапи на приемане на Декларацията от Киото,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза на 14-ия конгрес на ООН за предотвратяване на престъпленията и наказателно правосъдие (наричан по-нататък „конгресът“) в Киото, Япония, от 7 до 12 март 2021 г., е да се одобри приемането на Декларацията от Киото относно напредъка в предотвратяването на престъпленията, в наказателното правосъдие и върховенството на закона: към изпълнение на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие (наричана по-нататък „Декларацията от Киото“). Проектът на Декларацията от Киото е приложен към настоящото решение.

Член 2

Позицията, посочена в член 1, се изразява от държавите — членки на Съюза, участващи в конгреса като действат съвместно.

Член 3

Представителите на Съюза могат да одобрят незначителни промени в текста на Декларацията от Киото, без да е необходимо допълнително решение на Съвета.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 5 март 2021 година.

За Съвета
Председател
A. P. ZACARIAS